

Jiří Weigl: Boj s progresivismem a s účelovostí

- CZ24 News | 30. ledna 2024

ČESKO: Nesouhlas Senátu Parlamentu ČR s tzv. Istanbulskou úmluvou vyvolal v českých médiích hysterickou vlnu smutku, nesouhlasu a obviňování senátorů ze strany aktivistů z „čecháčkovství“, „zaprděnosti“, lhodstevnosti k osudu žen, na nichž je páčáno násilí atd. Celkem pasivní veřejnosti je vnucován názor, že se musíme před našimi „vyspělými“ západními partnery znovu stydět, tentokrát za svou zaostalost a zaostalost našich senátních zástupců. S námitkami odpůrců úmluvy, kteří nakonec v hlasování zvítězili, se zastánci Istanbulu vypořádávají lehce - zaostanci úmluvu buď dobře nečetli, nechápou, co to je gender, nevědí, že všechno již bylo dávno vysvětleno, jenom se chtějí řadit k Viktoru Orbánovi, Slovákům, Turkům potažmo Putinovi a dalším východoevropským zaostalcům. Obsah úmluvy musí platit „so oder so“. Senát si hlasování prý ve vhodnější konstelaci po volbách musí zopakovat, nebo se všechno přijme novelou stávajících zákonů. A basta.

Snaží se nám při tom zatajit, že v dnešním světě probíhá zásadní ideový a politický střet mezi útočícími progresivisty, bolševiky moderní doby, kteří chtějí po marxovsku měnit svět a převychovat společnost a každého z nás podle jejich ideologických představ, a mezi konzervativci, kteří brání západní civilizaci a její křesťanské kořeny a z nich odvozené hodnoty, jež stojí v základu civilizačního úspěchu Západu.

Istanbulská úmluva je pouze jedním z mnoha důležitých střetů tohoto zápasu. O bezpečí žen v něm jde na posledním místě. Je to progresivistický trojský kůň, který se maskuje bohubilým bojem proti násilí na ženách, ale ve skutečnosti si tento nepěkný fenomén bere jako beranidlo k útokům na role mužů a žen v rodině a ve společnosti. Snaží se stigmatizovat tradiční rodinu a přirozené ženské a mužské role jako výraz diskriminace a na tomto základě přinutit společnost a její členy k převýchově podle představ levičáckých progresivistických ideologů. Útok na tradiční společnost prostřednictvím mezinárodních smluv a závazků je dávno známý oblíbený způsob, jakým rozvrat Západu již řadu let probíhá.

Takže, milí přátelé, žádná ostuda, žádná zaostalost, za kterou se máme ve světě stydět. Naopak, progresivisté utrpěli jednu, zatím docela malou, ale přesto významnou porážku. O ženy a násilí na nich přitom nejde vůbec. S tím nám žádné Istanbulské úmluvy, ať přijaté, či nepřijaté, nepomůžou ani za mák.

Druhým tématem, které víří atmosféru těchto dní, je korespondenční volba. Už tohoto o ní bylo napsáno a řečeno snad až příliš mnoho. Já vidím jako stěžejní problém účelovost, s níž je prosazována. A přitom jde o zásadní otázku stability, pevnosti a autority naší demokracie. Vládní pětikoalice dává všanc důvěryhodnost naší demokracie a věrohodnost volebních mechanismů z jediného sobeckého a účelového důvodu - ze zkušenosti minulých voleb jí vychází, že tím prospěje sobě a poškodí opozici.

Volební pravidla a procedury by měly být posvátné a měly by se měnit výjimečně a přísně konsensuálně tak, aby legitimita z nich vzešlé demokratické moci nemohla být nikdy zpochybněna. Snaha pětikoalice využít momentální početní výhody v obou komorách a na sílu ohnout volební procedury ve svůj prospěch, je morálně i politicky zavrženíhodná. O žádný komfort amerických či australských krajanů u voleb jim nejde. Kdyby chtěli usilovat o zvýšení voličské účasti, museli by začít především u problémů našich seniorů, handicapovaných a obyvatel venkova u voleb, museli by

se zabývat volební pasivitou mládeže atd. Nic takového jim na mysl nepřijde. Snaží se zmenšit za každou cenu váhu hlasů lidí, kteří v ČR žijí, a kteří mají s vládnutím, této politické sestavy svou negativní zkušenost. Proto se prý uvažuje i o rozšíření práva potomků emigrantů žádat o české občanství atd. Zkrátka, dnešní vládu mají udržet u moci lidé z ciziny, když ti, kteří blaho jejího vládnutí už mohli poznat, o něj dále nestojí.

Účelovost se ale nikdy nevyplácí, naopak se často obrací proti těm, kdo s ní vyrukovali. Vládní pětikoalice má dnes plná ústa hybridních válek a vlivových operací údajných nepřátel. Korespondenční volbou jim však otevírá vrata dokořán, aby mohli, pokud skutečně existují, podle své libosti narušovat průběh našich voleb a jejich legitimitu. Jenom si představme, co udělá pár zapomenutých pytlů s korespondenčními hlasy nalezených někde a nezapočtených s povolební atmosférou ve společnosti.

Argumenty, že to tak dávno mají zavedené jinde, nemohou obstát. Tragédie, kterou znamenalo korespondenční hlasování pro americkou demokracii, je nezměrná, a žádné vítězství demokrata Bidena za to nestálo. Varujme se této účelové hlouposti, její přínos nikdy nemůže vyvážit riziko škod, které hrozí české demokracii napáchat.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)